

Закон о изменама и допунама Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање

Члан 1.

У Закону о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15, 113/17 и 95/18), после члана 15. додаје се члан 15а, који гласи:

„Члан 15а

Основица доприноса за запослене и за послодавце, за новонастањеног обвезника по основу чије зараде се остварује право на умањење основице пореза на зараде сагласно закону којим се уређује порез на доходак грађана, је зарада умањена за 70%.

Право на умањење основице из става 1. овог члана може да се оствари за оног новонастањеног обвезника који испуњава услов да се сматра осигураником сагласно законима којима се уређује обавезно социјално осигурање, као и за потребе примене уговора о социјалном осигурању које Република примењује са другим државама.”

Члан 2.

У члану 37. став 1, члану 38. став 1. и члану 42. став 1. речи: „месеца октобра” замењују се речима: „месеца септембра”.

Члан 3.

У члану 44. став 1. тачка 1) проценат: „26%” замењује се процентом: „25,5%”.

У ставу 2. тачка 1) проценат: „12%” замењује се процентом: „11,5%”.

Члан 4.

У члану 45. став 1. речи: „2019. године” замењују се речима: „2020. године”.

После става 9. додаје се нови став 10. који гласи:

„Захтев за повраћај плаћених доприноса из става 9. овог члана подноси се на прописаном обрасцу.”

Досадашњи ст. 10. и 11. постају ст. 11. и 12.

После досадашњег става 11. додаје се став 13. који гласи:

„Образац из става 10. овог члана прописује министар надлежан за послове финансија, подзаконским актом којим је прописан образац за истоврсну олакшицу сагласно закону којим се уређује порез на доходак грађана.”

Члан 5.

У члану 45в став 1. речи: „2019. године“ замењују се речима: „2020. године“.

После става 9. додаје се нови став 10. који гласи:

„Захтев за повраћај плаћених доприноса из става 9. овог члана подноси се на прописаном обрасцу.“

Досадашњи ст. 10. и 11. постају ст. 11. и 12.

После досадашњег става 11. додаје се став 13. који гласи:

„Образац из става 10. овог члана прописује министар надлежан за послове финансија, подзаконским актом којим је прописан образац за истоврсну олакшицу сагласно закону којим се уређује порез на доходак грађана.“

Члан 6.

После члана 45г додају се чл. 45д, 45ђ и 45е, који гласе:

„Члан 45д

Послодавац – новоосновано привредно друштво које обавља иновациону делатност у смислу закона којим се уређује порез на добит правних лица, које је уписано у регистар надлежног органа, може да оствари право на ослобођење од плаћања доприноса на терет запосленог и на терет послодавца по основу зараде оснивача који су запослени у том привредном друштву.

Право на ослобођење из става 1. овог члана, послодавац може да оствари за зараде оснивача исплаћене у периоду од 36 месеци од дана када је основано привредно друштво.

Право на ослобођење из става 1. овог члана може да се оствари за сваког оснивача по основу његове месечне зараде, и то зараде чији износ није виши од 150.000 динара месечно, а уколико је виши онда по основу дела зараде у висини највише до 150.000 динара.

Право на ослобођење из става 1. овог члана послодавац остварује под следећим условима:

1) да је физичко лице – оснивач, односно сваки од оснивача ако их је више, засновао радни однос са новооснованим привредним друштвом, закључио уговор о раду у складу са законом којим се уређују радни односи и да је пријављен на обавезно социјално осигурање у Централни регистар обавезног социјалног осигурања;

2) да у периоду за који остварује право на ослобођење оснивач има најмање 5% акција или удела у новооснованом привредном друштву.

Право на ослобођење из става 1. овог члана може да оствари послодавац – привредно друштво које није повезано ни са једним правним лицем у смислу закона којим се уређује порез на добит правних лица и које не остварује

више од 30% свог укупног прихода од других лица која се сматрају повезаним са било којим оснивачем послодавца – привредног друштва.

Ослобођење из овог члана може да оствари послодавац који је основан закључно са 31. децембром 2020. године.

По основу зараде лица из става 4. овог члана за која је један новоосновани послодавац остварио ослобођење из овог члана, други новоосновани послодавац не може за та лица да оствари ослобођење из овога члана.

Доприноси за обавезно социјално осигурање за лица из става 1. овог члана за која се остварује право на ослобођење, плаћају се из буџета Републике на износ најниже месечне основице доприноса из члана 37. овог закона.

Послодавац који користи ослобођење из овог члана, осим у складу са одредбом закона којим се уређује порез на доходак грађана која се односи на исту врсту ослобођења, по основу заснивања радног односа са тим лицем нема право да за то лице оствари друге олакшице, укључујући и коришћење субвенција за запошљавање и самозапошљавање.

Члан 45ђ

Послодавац који заснује радни однос са лицем које се у складу са одредбама овог члана може сматрати квалификованим новозапосленим (у даљем тексту: квалификовано новозапослено лице), ослобађа се обавезе плаћања доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање на терет запосленог и на терет послодавца, за зараду исплаћену закључно са 31. децембром 2022. године.

Послодавац из става 1. овог члана је послодавац – правно или физичко лице који у било ком тренутку у периоду од 1. јануара 2020. године до 31. децембра 2022. године са квалификованим новозапосленим лицем закључи уговор о раду у складу са законом којим се уређују радни односи и који је квалификовано новозапослено лице пријавио на обавезно социјално осигурање у Централни регистар обавезног социјалног осигурања.

Квалификованим новозапосленим лицем из става 1. овог члана сматра се лице које у периоду од 1. јануара 2019. године до 31. децембра 2019. године није имало статус осигураника запосленог, односно осигураника самосталних делатности који је оснивач односно члан привредног друштва који је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач односно члан, а које је статус осигураника запосленог, односно осигураника самосталних делатности који је оснивач односно члан привредног друштва који је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач односно члан стекло у периоду од 1. јануара 2020. године до 30. априла 2020. године заснивањем радног односа код послодавца из става 1. овог члана или код другог послодавца.

Квалификованим новозапосленим лицем из става 1. овог члана сматра се и лице које у периоду од 1. јануара 2019. године до 30. априла 2020. године

није имало статус осигураника запосленог, осигураника предузетника, односно осигураника самосталних делатности који је оснивач односно члан привредног друштва који је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач односно члан, а које је статус осигураника запосленог, односно статус осигураника самосталних делатности који је оснивач односно члан привредног друштва који је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач односно члан стекло у периоду од 1. маја 2020. године до 31. децембра 2020. године заснивањем радног односа код послодавца из става 1. овог члана или код другог послодавца.

Ослобођење од плаћања доприноса из става 1. овог члана може да оствари послодавац ако се заснивањем радног односа са квалификованим новозапосленим лицем повећа број запослених код послодавца у односу на број запослених на дан 31. децембра 2019. године.

Ослобођење од плаћања доприноса из става 1. овог члана може да оствари и послодавац који започне обављање делатности после 31. децембра 2019. године.

Ако у току коришћења ослобођења од плаћања доприноса за квалификовано новозапослено лице послодавац смањи број запослених у односу на дан 31. децембар 2019. године увећан за број квалификованих новозапослених лица, губи право да користи ослобођење од плаћања доприноса за онај број квалификованих новозапослених лица за колико је смањен број запослених у односу на дан 31. децембар 2019. године увећан за број квалификованих новозапослених лица, при чему, у случају када је ослобођење од плаћања доприноса остварено за више квалификованих новозапослених лица, прво губи олакшицу за оно квалификовано новозапослено лице са којим је раније засновао радни однос.

Изузетно од става 7. овог члана, ако у току коришћења ослобођења од плаћања доприноса за квалификовано новозапослено лице послодавац из става 6. овог члана смањи број запослених у односу на дан 31. децембар године у којој је започео обављање делатности, губи право да користи ослобођење од плаћања доприноса за онај број квалификованих новозапослених лица за колико је смањен број запослених у односу на дан 31. децембар године у којој је започео обављање делатности.

Послодавац се ослобађа обавезе плаћања доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање из става 1. овог члана, на следећи начин:

- 1) 100% доприноса – за зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2020. године до 31. децембра 2020. године;
- 2) 95% доприноса – за зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2021. године до 31. децембра 2021. године;
- 3) 85% доприноса – за зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2022. године до 31. децембра 2022. године.

Доприноси за обавезно пензијско и инвалидско осигурање за квалификовано новозапослено лице, за које се остварује право на ослобођење од плаћања доприноса сагласно ставу 9. овог члана, плаћају се из буџета Републике.

Послодавац који за одређено лице користи било коју врсту подстицаја који су уређени одговарајућим законом, осим у складу са одредбом закона којим се уређује порез на доходак грађана која се односи на исту врсту олакшице, по основу заснивања радног односа са тим лицем нема право да за то лице оствари ослобођење из овог члана.

Квалификованим новозапосленим лицем у смислу ст. 3. и 4. овог члана не сматра се лице које је у периоду од 1. јануара 2019. године до 30. априла 2020. године имало статус корисника старосне, привремене старосне или инвалидске пензије.

Ослобођење из овог члана не могу остварити државни органи и организације, јавне агенције, јавна предузећа, јавне службе и други директни или индиректни буџетски корисници, односно корисници јавних средстава.

Члан 45е

Процедуру која се односи на плаћање доприноса сагласно чл. 45г, 45д и 45ђ овог закона, споразумно уређују министар надлежан за послове финансија, министар надлежан за послове рада, запошљавања, борацка и социјална питања и министар надлежан за послове здравља.”

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 7.

Одредбе овог закона примењиваће се од 1. јануара 2020. године, осим одредаба члана 1. и члана 6. у делу који се односи на ослобођење од плаћања доприноса по основу зараде код послодавца који обавља иновациону делатност, које ће се примењивати од 1. марта 2020. године.

Члан 8.

Прописи за извршавање овог закона донеће се у року од 120 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 9.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.